

गजानन-गुंजन

Shri Gurudev Datta Jayanti Special
11 December 2019

gajanangunjan@gmail.com

(for free circulation only)

Table of Contents

ABHIVAADAN (OPENING PRAYER)	2
लुटुया आरतीचा आनंद	3
Rohan Mehta (Seattle)	3
॥ॐ॥ समाजयोगी ॥ॐ॥	4
Aarti Deshpande (Pune)	4
श्री दत्तआरती	6
Madhuri Brahme-Deshpande (Nagpur)	6
तुलसी विवाहाची पर्वणी	7
Madhavi Khapekar (New Jersey)	7
श्रीज्ञानेश्वरमाऊली	8
Madhuri Brahme-Deshpande (Nagpur)	8
EXPERIENCES AND COMPOSITIONS	9
Collected & Shared - Prakash Gholkar	9
दे श्रीमंती!	10
Aparna Joshi (Pune)	10
जय गजानन माऊली	10
Gauri Patwardhan	10
"वारी वारी जन्ममरणाते वारी"	11
Meghna Abhyankar (Mumbai)	11
स्तुतीगान	13
Aarti Deshpande	13
श्री गजानन महाराजांच्या चरणावर पंचम पुष्प	14
Mandakini Patil (Mumbai)	14
प्रारब्धाचा हिशेब	16
Shared by Nitin Gokarn (Mumbai)	16
दत्त दत्त वाचे वदावे	17
Madhuri Brahme-Deshpande (Nagpur)	17
नमो योगीराज	18
Aarti Deshpande	18
माझे मन तुझ्या नगरी	18
Aarti Deshpande	18
श्री दत्तात्रेय जयंती दर्शन	19
Shared by Various Devotees	19
श्रद्धा सुमनें	20
Contributed by Gajanan-Gunjan Parivar	20
॥कोटी कोटी आभार तुझे माझ्या सद्गुरूराया॥	21
Aparna Joshi (Pune)	21
॥ भगवद् गीताबोध ॥	21
Prachi Deshpande	21
एकादशीचा कृष्णमोह	22
Madhuri Brahme-Deshpande (Nagpur)	22
IMPORTANT DAYS & DATES	23
CONCLUDING WORDS	24

Abhivaadan (Opening Prayer)

श्रीगणेशाय नमः । नारद उवाच ।

प्रणम्य शिरसा देवं गौरीपुत्रं विनायकम् ।
 भक्तावासं स्मरेन्नित्यमायुःकामार्थसिद्धये ॥ १ ॥
 प्रथमं वक्रतुण्डं च एकदन्तं द्वितीयकम् ।
 तृतीयं कृष्णपिङ्गाक्षं गजवक्त्रं चतुर्थकम् ॥ २ ॥
 लम्बोदरं पञ्चमं च षष्ठं विकटमेव च ।
 सप्तमं विघ्नराजेन्द्रं धूम्रवर्णं तथाष्टमम् ॥ ३ ॥
 नवमं भालचन्द्रं च दशमं तु विनायकम् ।
 एकादशं गणपतिं द्वादशं तु गजाननम् ॥ ४ ॥
 द्वादशैतानि नामानि त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नरः ।
 न च विघ्नभयं तस्य सर्वसिद्धिकरः प्रभुः ॥ ५ ॥
 विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनम् ।
 पुत्रार्थी लभते पुत्रान्मोक्षार्थी लभते गतिम् ॥ ६ ॥
 जपेद्गणपतिस्तोत्रं षड्भिर्मासैः फलं लभेत् ।
 संवत्सरेण सिद्धिं च लभते नात्र संशयः ॥ ७ ॥
 अष्टभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च लिखित्वा यः समर्पयेत् ।
 तस्य विद्या भवेत्सर्वा गणेशस्य प्रसादतः ॥ ८ ॥
 ॥इति श्रीनारदपुराणे संकष्टनाशनं गणेशस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

JAY Shri Lord Ganesha, forgive us for any mistakes or any inaccuracy of the information herein. Our only intentions are to make our ever-wondering minds focus on You, seek Your continuous attention, and aspire for Your boundless mercy. You have been extremely compassionate towards us. With all humility, we pray to You for Your blessings to remain with us forever.

WE invoke Your blessings for this edition

Jai Gajanan!

लुटुया आरतीचा आनंद

Rohan Mehta (Seattle)

प्रस्तावना:

सूर्यास्तानंतरच्या (संध्याकाळच्या) शेगांवातील आरतीला शेकडो पक्षी समाधीला प्रदक्षिणा करतात, असे दृश्य आपण प्रत्यक्ष अनुभवलं असेल किंवा व्हिडीओद्वारे पाहिलं असेल किंवा ऐकलं असेल. हे सर्व थवे बरोबर आरतीची वेळ गाठतात. आरतीनंतर हे पक्षी मठाच्या प्रांगणातील झाडांवर बसून किलबिलाट करतात आणि काही वेळानंतर निघून जातात. तर चला ऐक्या त्यातील एक पक्षी काय म्हणतोय ते:

मावळतीचा सूर्य पाहुनी
ओढ लागली मजलागुनी
दिशा पाहुनी जाऊ चला
शेगांवातील आरतीला ॥ १ ॥

चला मित्रहो, चला बंधुहो,
त्वरित चला रे तुम्ही सर्वहो
पोहचू अचूक वेळेला
शेगांवातील आरतीला ॥ २ ॥

जमले सारे थवे बनविले
लगबगीने उडू लागले
जाऊ विहंगम वारीला !
शेगांवातील आरतीला ॥ ३ ॥

शंख निनाद प्रारंभीला
घंटा टाळ्या साथीला
मृदंगावरी फेर धरिला
शेगांवातील आरतीला ॥ ४ ॥

आरती मोठ्या आनंदात
खड्या पहाडी आवाजात
शब्द कानी साठविला
शेगांवातील आरतीला ॥ ५ ॥

योग्य लयीवर थवे वळवू

नाचत डोलत गिरक्या घेऊ
पाळुनी अवघ्या शिस्तीला
शेगांवातील आरतीला ॥ ६ ॥

आरती होता झाडांवरती
बसून सारे किलबिल करती
सूर देऊ भजनाला
शेगांवातील आरतीला ॥ ७ ॥

कधी मनुष्य बनलो मी जर
दर्शना जाईन सहज आतवर
विनंती अशी महाराजाला
शेगांवातील आरतीला ॥ ८ ॥

अशीच वारी नित्य घडो
अक्षय्य ठेवा सदा जडो
स्वीकारी दीन पक्षाला
शेगांवातील आरतीला ॥ ९ ॥

वरती पाहून अंधाराला
चला परतुया घरट्याला
पुन्हा उद्याच्या सांजेला
येऊ शेगांवातील आरतीला ॥ १० ॥

Jai Gajanan!

॥ॐ॥ समाजयोगी ॥ॐ॥

Aarti Deshpande (Pune)

काही वर्षांपूर्वी माझ्या श्री गजानन विजय ग्रंथाचे पारायण करण्यावर एका व्यक्तीने अशी प्रतिक्रियात्मक टिका केली होती, "तुम्ही विज्ञानाच्या पदवीधर असूनही गजानन महाराजांसारख्या चरित्र ग्रंथावर एवढा विश्वास ठेवून श्रद्धेने त्याचे पारायण का करता? त्यांनी दाखवलेल्या चमत्कारांवर तुमचा पूर्ण विश्वास आहे का? ते विज्ञानाच्या कसोटीवर कितपत खरे ठरतात? तुम्हाला स्वतःला अशा चमत्कारांचा काही अनुभव आहे का? "

त्या व्यक्तीच्या प्रश्नांच्या सरबत्ती मुळे मी मात्र ह्या विषयावर माझे विचार केंद्रीत केले. खरंच, आपण ह्या ग्रंथाचे एवढ्या भक्तीने पारायण का करतो? ह्या ग्रंथात असं काय आहे की वारंवार तो ग्रंथ वाचण्याची आपली इच्छा होते, वगैरे प्रश्नांनी मला अंतर्मुख केले. जशी जशी मी श्री महाराजांच्या चरित्राचा विचार करण्यास सुरुवात केली तशी तशी मला महाराजांच्या संतत्वाची ओळख पटायला लागली आणि ज्या व्यक्तीने मला विचार करायला उद्युक्त केले त्या व्यक्तीचे मनोमन आभार मानून मी हा लेखन प्रपंच मांडला आहे. आजपर्यंत महाराजांनी मला जे दिलं त्या ऋणात राहूनच महाराजांच्या १०९व्या समाधि दिवशी मी हे लिखाण केले.

'श्री गजानन विजय' हा ग्रंथ संतकवी श्री दासगणू महाराजांनी लिहीला आहे. त्यांनी ह्याशिवाय 'भक्तिलीलामृत', 'संतकथामृत', भक्तीसारामृत, मध्वविजय, 'शंकराचार्य चरित्र' इ. ग्रंथ देखील लिहिले आहेत. गावोगावी फिरून परिश्रमपूर्वक त्यांनी ह्या विभूतीविषयी माहिती गोळा करून, मिळालेल्या माहितीचा खरेखोटेपणा पारखून त्यांनी ह्या ग्रंथांचे लेखन केले आहे. त्यांचे नाव श्री गणेश दत्तात्रय सहस्त्रबुद्धे असे होते. ते पोलीस खात्यात नोकरी करत होते. त्यांनी लिहिलेल्या 'गजानन विजय' ह्या ग्रंथाचा आधार घेऊन मी भक्तीभावाने सुरुवातीच्या प्रश्नांची उत्तरे देण्याचा प्रयत्न करित आहे. दासगणू म्हणतात त्याप्रमाणे - - -
"लेखणी काढी अक्षर |परी तो तिच्यात नाही जोर|

ती निमित्त कारण साचार| लेखनरूपी कार्याला||"

प्राचीन काळापासून सद्गुरुचा महिमा वर्णन केल्या जातो. असेच महान संतत्व व गुरुत्वस्वरूप प्राप्त झालेले गजानन महाराज ह्यांचा माघ वद्य सप्तमी हा प्रकट दिन व भाद्रपद शुद्ध पंचमी म्हणजे ऋषीपंचमी हा समाधी दिन आहे. महाराज अनासक्त होते. टवाळखोर किंवा खरा भक्त दोन्ही त्यांना समान होते. ते भक्तिमार्गातून समाजप्रबोधन करणारे संत होते. जास्त न बोलता साध्या व सहज शब्दातून मार्गदर्शन करून भक्तास सन्मार्गाला लावण्याची दैवी शक्ती त्यांच्याजवळ होती. त्यांच्या दर्शनाने भक्ताला आजही सर्वसुख मिळाल्याचा आनंद होतो.

साध्या साध्या कृतीतून महाराजांनी समाजप्रबोधन करून ते नुसते चमत्कारी बाबा नसून एक सच्चे समाजयोगी होते हे सिद्ध केले आहे.

(१) प्रकट झाले त्याच दिवशी 'अन्न हे पूर्णब्रह्म' असते, त्याची नासाडी करू नये, आवश्यकते इतकेच अन्न वाढून घेऊन जेवावे, ही आजही मोलाची ठरावी अशी शिकवण महाराजांनी समाजाला दिली.

(२) मुकीन चंदू ह्या गृहस्थाला महिन्यापुर्वीच्या कानवल्याची आठवण देऊन अन्न इतके शिळे होईपर्यंत राखून ठेवू नये, हे सुचवले.

(३) सामान्यपणे एखादे असह्य दुखणे, एखादे संकट किंवा अब्रू जाण्याची वेळ आली की त्रासलेली व्यक्ती आत्महत्येच्या गोष्टी करायला लागते. परंतु प्रत्यक्ष जीव जाण्याची वेळ आली कि मात्र मनुष्याला ही संकटे बरी, असे वाटायला लागते. चिंचोलीच्या माधव नावाच्या ब्राह्मणाला अंतकाळी घाबरलेला असतांना अध्यात्मिक बोध केला.

(४) बंकटलालाच्या मळ्यात मधमाशांना घाबरून मक्याची कणसे खाण्यासाठी जमलेली मंडळी सैरावैरा धावू लागली. महाराज मात्र शांत बसले होते. ह्या प्रसंगातून महाराजांनी

दाखवून दिले की संकट आले कि अवतीभोवतीची स्वार्थी मंडळी कामास येत नाही तर सद्गुरु साथ देतात.

(५) 'आपण तेवढे ज्ञानी आणि इतर सारे अडाणी' असे समजून काही लोक सतत उपदेश करतात. स्वतः मात्र त्या उपदेशाप्रमाणे वागत नाहीत. अशांपैकी एकदा काही गोसावी व त्यांचा महंत कृष्णाजी पाटलाच्या मळ्यात येऊन आत्म्याबद्दल गीतेतील वेदांत सांगू लागले. प्रत्यक्षात जळत्या पलंगावर श्री महाराजांच्या शेजारी बसण्याचे धाडस मात्र गोसावी करू शकला नाही.

ह्या प्रसंगातून महाराजांना सुचवायचे आहे की श्रेष्ठ पदावरील व्यक्तीने उक्ती आणि कृती ह्यामध्ये ताळमेळ ठेवला तरच ती व्यक्ती आदर्श प्रस्थापित करून समाजात अनुकरणीय होते. अन्यथा उच्च पदस्थ व्यक्तीचे नैतिक अधःपतन टिंगल टवाळीचा विषय होतो.

(६) टाकळीकर हरिदासाचा नाठाळ घोडा, बच्चूलालची मारकी गाय वगैरे प्राण्यांना माणसाळण्याचे कठीण काम करून महाराजांनी प्राणीमात्रांविषयी दयाभाव समाजामधे निर्माण केला.

(७) भास्कर पाटलाच्या शेतातील विहीरीला योगसामर्थ्याने पाणी आणून गावातील पाण्याचा दुष्काळ दूर करण्याचे महान सामाजिक कार्य महाराजांनी केले.

(८) पाटील-देशमुख मंडळींमध्ये दुरावा दूर करून त्यांच्यात एकोपा निर्माण केला.

(९) पंचपक्कानापेक्षा कुणी प्रेमाने दिलेली मीठभाकर आदराने स्विकारावी, म्हणजेच कुणालाही तुच्छ लेखू नये, हे महाराजांनी भाऊ कवराने आणलेली भाकरी खाऊन दाखवून दिले.

(१०) ज्या काळात कुष्ठरोग्याला समाज वाळीत टाकत असे त्या काळात गंगाभारतीसारख्या कुष्ठरोग्याला आपल्याजवळ आश्रय देऊन रुग्णाशी कसे वागावे, ह्याचे उत्तम उदाहरण महाराजांनी समाजाला घालून दिले.

(११) बाळापुर येथील बाळकृष्ण रामदासी बुवाला समर्थ रामदासांच्या रूपात दर्शन देऊन संत सगळे समान असतात, त्यांना जातपातधर्मपंथ असे विशिष्ट वेगळेपण नसते तर संत म्हणजे फक्त एक चांगला माणूस असतो हे महाराजांनी दाखवून दिले व संत भिन्नत्वाची भ्रांती समजातून दूर केली.

(१२) देशाच्या कल्याणासाठी झटतांना काही समाजोपयोगी कार्य करवून घेण्याच्या दृष्टीने तशी त्यांना प्रेरणा मिळावी

म्हणून लोकमान्य टिळकांना भाकरीचा प्रसाद पाठवून देशाबरोबर देशभक्तालाही जपावे, हाच संदेश महाराजांनी समाजाला दिला.

(१३) मुंडगावच्या बायजेचा पती षंढ होता. अशा स्त्रीकडे त्याचकाळात नव्हे तर सर्वच काळात, आजही काही पुरुष वाईट नजरेने बघतात. ज्या काळात स्त्रिया आयुष्यभर पिता, पती आणि पुत्र ह्यांच्यावर अवलंबून राहत असत त्या काळातील बायजेला अध्यात्मिक उपदेश करून इतरांना अशा स्त्रियांबद्दल आदर बाळगण्याचा आदर्श व महान समाज संदेश दिला.

(१४) अमरावतीचे दादासाहेब खापर्डे, नागपुरचे गोपाळराव बुटी, शेगावचे बंकटलाल अग्रवाल ह्या सात्विक वृत्तीच्या श्रीमंत श्रद्धावंतावर महाराजांचा कृपाहस्त होता. पण लक्ष्मण घुडे ह्या धनिकावर महाराज असंतुष्ट होते. ह्या उदाहरणावरून माणसाने सधन असूनही विनयशील, दयाळू आणि सद्भक्त असावे, हे दाखवून दिले.

(१५) महेंताब शहाला स्वतःबरोबर भोजनास बसवून हिंदू-यवनांनी एकत्र येणे, ही प्रत्येक काळाची गरज कशी आहे, हे महाराजांनी समाजाला पटवून दिले.

(१६) मोरगावातील मारुतीपंत व त्याच्या खळ्याचा राखणदार तिमाजी ह्यांच्यामधे मालकाने ईमानदार सेवकांची एखादी चूक क्षम्य करून त्याला माणुसकीने वागवावे, हा महाराजांनी घालून दिलेला आदर्श आजही अनेक सामाजिक संस्थांसाठी उपयुक्त व अनुकरणीय आहे.

जाती जातींमध्ये सामंजस्य व सलोखा निर्माण करू शकणारे गजानन महाराजांचे चरित्र हा एकमेव ग्रंथ आहे. म्हणूनच ह्या ग्रंथाचे पारायण मनातील कुशंका फिटवून मनाला शांती देते. माणसातील माणुसकी जागवते.

गजानन चरित्राचा साकल्याने विचार करतांना एक गोष्ट मला प्रकर्षाने जाणवते की ह्या पोथीतील 'अति विज्ञाननिष्ठ' शंकेखोरांचा चमत्कारावर विश्वास नसला तरी आणि महाराजांना योगी पुरुष मानले नाही तरी मी दिलेल्या उदाहरणांवरून गजानन महाराज एक सच्चे समाज सेवक, एक महान *समाजयोगी* होते ही बाब मान्य करावीच लागेल. तसेच आजही ह्या समाजयोग्याच्या चरित्र अनुकरणाची अत्यंत गरज आहे हे मानावेच लागेल.

**दावी सन्मार्ग जो नित्य भक्तालागी |
स्वामी गजानन ऐसा समाजयोगी ||**

श्री दत्तआरती

Madhuri Brahme-Deshpande (Nagpur)

उत्सवात अंसख्य आरती गीते, पदे म्हणावयाची असतात.
आरतीतले शब्द जरासे बदलुन बर, माधुरीवरी ऐवजी
मजवरी, म्हणावे म्हणजे झाले हं...

जय देव जय देव जयतु, त्रिगुणात्मक दत्त देवा... धृपद

आदिगुरु तु सकलजनांचा, करीन तुझी मनोभावे सेवा...
जय देव जय देव जयतु, त्रिगुणात्मक दत्त देवा....

दत्तगुरु तु त्रिमुखी अवतार, तीन देवांचा मिळतो मेवा...
जय देव जय देव जयतु, त्रिगुणात्मक दत्त देवा....

आदिनाथा पासुन पंरपरा, तु अम्हां जन्मोजन्मी हवा...
जय देव जय देव जयतु, त्रिगुणात्मक दत्त देवा....

देतो तो दत्तदेव जनास, ठावुके कि तु पावावा...
जय देव जय देव जयतु, त्रिगुणात्मक दत्त देवा....

तुझे सोवळे साचार रुप, पहाता हृद्यी वाजे पावा...
जय देव जय देव जयतु, त्रिगुणात्मक दत्त देवा....

संकट पडता माधुरीवरी, ती करते तुझा ची धावा...
जय देव जय देव जयतु, त्रिगुणात्मक दत्त देवा....

येतो तु धावुनी विश्वास, हा माझा कायम ठेवा...
जय देव जय देव जयतु, त्रिगुणात्मक दत्त देवा....

चरणधुलीत दे दयाळा, दत्ता कायमचा विसावा....
जय देव जय देव जयतु, त्रिगुणात्मक दत्त देवा....

११-१२-१९-मंगळवार

आज सारीकडेच, दत्तजंयती उत्साहे साजरी झालीये.
आज दत्तजन्मदिनास, त्रितापहर त्रिगुणात्मक त्रिमुर्तिस,
दयानिधी दयाघन दत्तात्रेय प्रभुस भावभक्तिने तुमच्या
सर्वासह मधुचे दंडवत व नमन.

Jai Gajanan!

तुलसी विवाहाची पर्वणी

Madhavi Khapekar (New Jersey)

जय गजानन! 'श्री गजानन महाराज भक्त परिवार, यु.एस.ए.' हा ग्रुप अमेरिकेमध्ये श्री गजानन महाराजांच्या भक्तीचा प्रचार आणि प्रसार करतो. ह्या ग्रुपमधील श्री गजानन महाराजांचे भक्त महीन्यातुन एकदा एकत्र येऊन माऊलींची उपासना व नामजप करतात.

नोव्हेंबर महिन्यातील नामजप, माऊलींच्या कृपाछात्राखाली, शनीवारी, १५ सप्टेंबरला, संध्याकाळी ५:०० वाजता मोनरो, न्यू जर्सी, अमेरिका येथे आयोजित झाला. ह्या मंगल प्रसंगी, न्यू जर्सीच्या भक्तांनी तुलसी विवाहाची पर्वणी साधली आणि विवाह सोहळा जवळ जवळ १०० भक्तांच्या उपस्थितीत पार पडला.

सर्वांनी मंगलाष्टके म्हणून 'वधुवरांस' आशीर्वाद व शुभेच्छा दिल्या. मंगलाष्टकातील शेवटचे कडवे इथे देत आहे:

श्री गजानन परीवाराची सुकन्या
सौभाग्यकांक्षिणी तुलसी।
पोथी पारायणे केली तीजसवे,
नैवेद्य आरतीने पोसली।
वाढविली भक्ती प्रेमाने तिजला,
धर्म ज्ञाने सजविली।
ऐसी सुसंस्कारी सुकन्या,
श्रीकृष्णा अर्पिली।।

कुर्यात सदा मंगलम्।
शुभ मंगल सावधान ।।

अशा मंगलमय वातावरणात महाराजांच्या आरतीचा आणि नामगजराचा वेगळाच विलक्षण अनुभव सर्वांनी घेतला. ह्यानंतर आपल्या गुरुभगिनींनी केलेल्या स्वादीष्ट महाप्रसादाने ह्या सोहळ्याची सांगता झाली. यु. एस. ए. मधल्या आमच्या मुलांना अशा प्रकारे लग्न सोहळ्यातली पवित्रता अनुभवायला मिळाली.

जगभरातील सर्व गजानन भक्तांची श्रद्धा व भक्ती माऊलींचा चरणी अशीच दृढ होत राहो आणि त्यांच्या कृपेची सावली भक्तांना सतत लाभो, हीच श्रींच्या चरणी प्रार्थना!

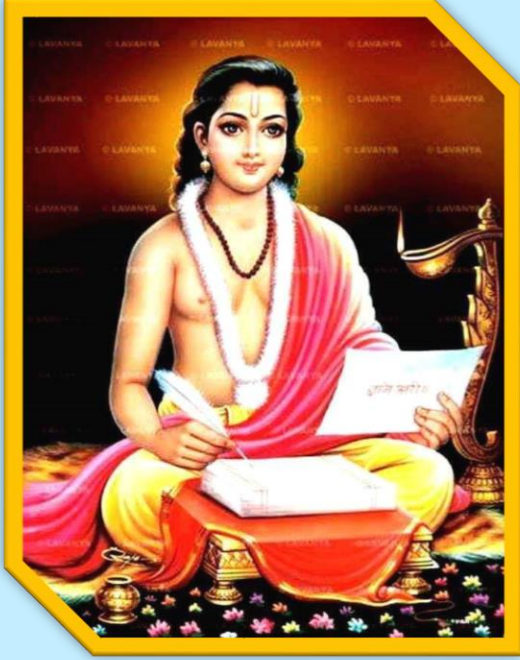
श्री गजानन! जय गजानन!

श्रीज्ञानेश्वरमाऊली

Madhuri Brahme-Deshpande (Nagpur)

तु माझा रे गुरुवरु, साक्षात व्यंकटेश.
श्रीकृष्णदेवराया, अवतरला ज्ञानेश.

कृष्णम रुप धारी, गीता सुमुख वाणी.
मराठी भाषावैभव, लेवुनीया प्रदानी.

गीता स्व मुखे वदे, हिंदुस अतीप्रियस.
कठीण ती संस्कृत, नकळे जनमानस.

मग दुरची चाललो, तत्त्वज्ञान अकळ.
ते समजाविण्यास, अवतारत्व निर्मल.

ज्ञानाईमाऊली रुप, धरीले त्वां कौतुक.
पुन्हा सांगी जनात, आत्म्यास संजीवक.

पुनश्च प्रतीपादित, तत्त्वज्ञान ते सुरस.
दृष्टान्त उपमा त्या, एकदंरीतच सरस.

रसाळ रसना रंगत, अद्भुत अप्रतीमसी.
साधीसोपी मरूहाठी, समजली लोकांशी.

आजही सुप्रसिद्ध, भावार्थदिपीका ती.
ज्ञानेश्वरी नामानेही, प्रख्यात गुणकिर्ती.

लिहल्यात विरहीणी, भावमधुर हृदयाकर्षी.
शांत मधु सुरससरस, व्याकुळता निरसशी.

तुझ्या भरोशावरच, जगात वर्ते निशंक.
तु गुरुवर्य माऊली, तु आहे अलौकिक.

उपकार हे अंसख्य, वाणु किती तुजरे.
कृतज्ञतेने हे नमन, दंडवत अगणित रे.

ज्ञानेश्वर माऊली गे, प्रीती कर हो प्रसन्न.
एवढे करी देवराया, पायधुली विसर्जन.

काव्यसुमनाजंली* *ज्ञानेश्वर समाधीदिन
२५-११-१९-सोमवार

ॐ श्री गुरुभ्यो नमः ॐ

Experiences and Compositions

Collected & Shared - Prakash Gholkar

श्री विजयसिंह दामोदर साळुंखे करमाळा (सोलापूर)

मला आलेला आज श्री गजानन महाराजांचा अनुभव सांगत आहे आज 3 सप्टेंबर 2019 रोजी मी पंढरपूरला गजानन महाराजांच्या मठामध्ये दर्शनासाठी गेलो होतो मी पंढरपूरला महिन्याची वारी करतो गजानन महाराजांच्या पुण्यतिथी आणि प्रकट दिनादिवशी मी पंढरपूरला गजानन महाराजांच्या दर्शनासाठी जात असतो आज दुपारी ठीक बारा वाजता पुष्पवृष्टी झाली त्यानंतर मी महाराजांच्या पुढे नामस्मरण करत बसलो होतो गर्दी भरपूर होती जो-तो दर्शन घेऊन बाहेर जाऊन प्रसाद घेत होता दर्शन झाल्यानंतर बाहेरच महाप्रसादाचे वाटप चालू होते मी मात्र मंदिरामध्ये नामस्मरण करत मंदिरामध्ये बसलो होतो मी ठरवलं होतं की महाप्रसाद घेऊन विठ्ठल रुक्मिणीचे दर्शन घेऊन करमाळ्याला परत निघायचे आणि त्यादृष्टीने हालचाली चालू होती पण अचानक महाराजांच्या समोर उभे राहून मी मनातल्या मनामध्ये महाराजांना म्हणू लागलो महाराज आपला महाप्रसाद बाहेर चालू आहे परंतु तुम्हाला दाखवलेल्या भाकरी व पिठलं चा प्रसाद जर मिळाला तर किती बरं होईल असं म्हणून मी महाराजांच्या पुढे उभा होतो मनामध्ये सारखा विचारत होता की महाराजांचे भाकरीचा आणि पिठलं प्रसाद मिळाला तर किती किती बरं होईल महाराजांनाही सारखा सारखा म्हणत होतो आणि अगदी दोनच मिनिटांनी महाराजांच्या मूर्तीचा तिथे उभे असलेले पुजारी त्यांनी मला बोलावून घेतले आणि म्हणू लागले तुम्ही जेवण केलं नसणार घ्या हे महाराजांना दाखवलेले पिठलं-भाकरी चा नैवेद्य माझ्या अंगावर शहारे उभे राहत होते अगदी दोन मिनिटांपूर्वी महाराजांना आपण भाकरी आणि पिठलं चा प्रसाद मागितला आणि तो लगेच मिळाला माझी गुरु गजानन माऊली अगदी एका हाकेला सुद्धा धावून आली किती आणि काय काय सांगू हे समजेनासे झालंय मी तो प्रसाद हातामध्ये घेतला महाराजांना नतमस्तक झालो आणि प्रसाद घेऊन मंदिराच्या बाहेर आलो अंगावरती शहारे येत होते डोळ्यातून पाणी वाहत होते मुखामध्ये महाराजांचे नामस्मरण घेत मंदिरातून बाहेर आलो बाहेर आल्यावर परत महाप्रसाद देण्यात आला तो सर्व महाप्रसाद घेऊन मी तो खाल्ला अगदी सर्वासाठी एक सांगणे आहे

आपण प्रेमाने महाराजांना एक हाक मारली तरी महाराज आपल्या हाकेला ओच देतात अजून काय लिहावं हेच सुचत नाही जय गजानन माझा मराठी टायपिंग चांगले नाही काही चुकले असल्यास क्षमा करावी. गण गण गणात बोते...

जय गजानन श्री गजानन

शेगांवीचा गजानन कवी सेवक राम (राम तोरसे)

शेगांवीचा गजानन सखे ग मी पाहिला!

चिलीम हाती, उघडी कांती, ब्रह्मानंदी राहिला।
शेगांवीचा गजानन सखे ग मी पाहिला ॥१॥

भक्तांच्या तो भेटीसाठी। खाई पत्रावळी उष्टी॥
अन्न हे परब्रह्म, अन्न हे परब्रह्म मार्ग पुन्हा दाविला।
शेगांवीचा गजानन सखे ग मी पाहिला ॥१॥

गण गण गणात बोते। भजनानंदी डुलती श्रोते।
चुटकीचा तो नाद ब्रह्म, चुटकीचा तो नादब्रह्म
कानांनी मज ऐकिला।
शेगांवीचा गजानन सखे ग मी पाहिला ॥२॥

काय सांगु त्यांच्या लिला। दास गणुने ग्रंथ लिहिला
भावाचा हा देव भुकेला, भावाचा हा देव भुकेला।
कांदा - भाकर खाईला ॥
शेगांवीचा गजानन सखे ग मी पाहिला ॥३॥

काय त्याशी हे अगुप। विठ्ठलाचे द्यावी रूप॥
परब्रह्म सावळे पंढरी, परब्रह्म सावळे पंढरी
भेटे लागी चालला॥
शेगांवीचा गजानन सखे ग मी पाहिला ॥४॥

शब्द फुलांची ओंजळ ताजी। भाव भक्ती हीच माझी।
कबीर कृपे सेवकराम, चरणावरती लोळला॥
शेगांवीचा गजानन सखे ग मी पाहिला ॥५॥

Jai Gajanan!

दे श्रीमंती!

Aparna Joshi (Pune)

वर्णिले ग्रंथ पुराणात गजानना
तू राजा बनवितो रंका ला
तव अनंत कृपेचा घास भरवूनी
दे श्रीमंती ह्या गरिबाला ॥ ॐ ॥

हृदयी दारिद्र्य भक्ति चे,
नाही श्रद्धेचे घर मला,
तुझ्या अनुपम प्रीतीचे स्थान देवुनी,
दे श्रीमंती ह्या गरिबाला ॥ ॐ ॥

विश्वासाचे नाही वस्त्र,
न सबूरी चे अलंकार मला,
पांघरून अखंड निष्ठेचे रत्न, शैले मज,
दे श्रीमंती ह्या गरिबाला ॥ ॐ ॥

तव ध्यासाचे चे नाही अडके,
चरणसेवेचा ना उमग मला,
करूणाभावा चे सागर लुटवून,
दे श्रीमंती ह्या गरिबाला ॥ ॐ ॥

नाही स्मरण नाही चिंतन,
नाही भजन नाही किर्तन,
अखंड जपाची शिदोरी घालून,
दे श्रीमंती ह्या गरिबाला ॥ ॐ ॥

तूच अनाथांचा आहेस वाली,
तूच आहेस भक्तपाला,
दारिद्र्य मनीचे मिटवून माझ्या,
दे श्रीमंती ह्या गरिबाला ॥ ॐ ॥

श्रद्धा, भक्ति, प्रीती, विश्वास,
निष्ठा, सबूरी, करूणा, सेवा,
ह्या अतुलनीय अष्टसिद्धिचे दान घालूनी,
दे श्रीमंती ह्या अपर्णाला ॥ ॐ ॥
गजानना दे श्रीमंती ह्या गरिबाला ॥ ॐ ॥

जय गजानन माऊली

Gauri Patwardhan

❀ जय जय गजानन माऊली
लेक मी असे तुझी सानुली
खेळते तव नावाची भातुकली
भक्तीची ही केली बुडकुली
❀ श्रद्धेची रांधते झुणका भाकरी
भाव झाले कांदा मिरची खरी
21 अध्यायांच्या मोदकांवर
पारायणी तुपाची धार धरी
❀ गण गण जपाची सुपारी
नांव सदैव तुझे वसे अंतरी
लिहीण्यास नको वही पुस्तक
गौरी तवचरणी सदैव नतमस्तक

"वारी वारी जन्ममरणाते वारी"

Meghna Abhyankar (Mumbai)

माता दुर्गेच्या आरतीतील ह्या ओळी एका दिवसाच्या वारीबरोबर चालताना आठवल्या. ह्या ओळीत खरं तर नरहरीने मातेकडे प्रार्थना केली आहे जन्ममरणाच्या फेऱ्यामधून सोडवण्याची. पण ह्या ओळी आज मी इथे लावत होते त्या पंढरपूरच्या आषाढीच्या वारीला. पंढरपूरपर्यंत वर्षानुवर्षे पायी वारी करणाऱ्या वारकर्यांना ही वारी नक्कीच ह्या जन्ममृत्युच्या चक्रातून सोडवत असेल.

वारकर्यांच्या या अथांग सागरातले हे वारकरी किती वेगवेगळ्या गावातून येतात. सर्व जातींचे, पंथांचे, आर्थिकदृष्ट्या वेगवेगळ्या स्तरावरचे, वेगळ्या मानसिकतेचे, वेगळ्या वयाचे असे वारकरी एकाच उद्देशाने एकत्र चालत असतात.....त्या पंढरीरायाला भेटायला. वारीला जायचं म्हणून बॅग भरायला घेतली. एक ड्रेस, एक रेनकोट, छत्री, तोंडात टाकायला खाऊ, हात पुसायला टॉवेल आणि किती आणि काय काय सामान भरले गेले. नंतर विचारात पडले की गेल्या वर्षी वारीला गेले होते तेव्हा एवढ्या दिवसांच्या वारीसाठी या वारकर्यांकडे फक्त एक लहान शबनम बॅग एवढेच सामान होते आणि आपण एका दिवसाच्या वारीसाठी समान कशाला न्यायचे?

एका दिवसाच्या सकाळी 8 ला सुरू झालेल्या या वारीत संध्याकाळपर्यंत एकदाही वादविवाद, भांडण, अपशब्द

ऐकू आला नाही. सगळे तल्लीन होऊन चालत होते त्या पंढरीरायाकडे.

गेल्या वर्षी वारीला जाताना चपलांचे जोड घेऊन गेले होते. काही अनवाणी वारकरी असतील त्यांना देऊया असं वाटलं. तिथे पोचल्यावर एका वारकर्याला विचारलं काका चप्पल घाला ना...मी आणल्या आहेत तुमच्यासाठी. त्यांचं उत्तर ऐकून मी सद्वदित झाले. ते म्हणाले, 'ताई मी तुझ्याकडून वहाणा घेईन पण तू मला त्या पंढरपूर ला दे. तिथं भेट मला. आत्ता नाही घेणार मी. त्या विठुला भेटायला अनवणीच जायचं असतं गं बायो.'

मला वाटलं त्यांच्यासाठी चप्पल आणून मी त्यांचं व्रत तर तोडत नाही ना!

ऊन पाऊस तहान भूक कशाची चिंता नसते या वारकर्यांना. ते फक्त चालत असतात. माऊलीच्या, पंढरीरायाच्या भजनात, नामात तल्लीन होऊन.

त्यांना विश्वास असतो विठूमाऊली सर्व काळजी घेत असते. तहान भूक भागवत असते. पावसासाठी त्यांना साधं प्लास्टिक चा कागदही पुरतो आणि भुकेसाठी रस्त्याच्या कडेला वाढल्या जाणाऱ्या पत्रावळीतलं मिळेल ते जेवणही गोड लागतं.

एका वारकरी माऊलीला विचारलं पाय दुखत असतील ना रात्री. तशी ती म्हणाली, 'अगं काय दुखत नाय पाय. आणि दुखले तर ती माऊली येऊन आमचे पाय चेपून जाते आम्ही रात्री झोपल्यावर. तिलाच काळजी असते ग बाय.'

मला हे ऐकून महाराजांच्या पोथीतली एक ओवि आठवली.

'माझा यजमान भीमातटी उभा विटेसी जगजेठी|

तो काय माझ्यासाठी| हे वैभव द्याया तयार नसे?|

त्या पांडुरंगाच्या भेटी पुढे ह्या सर्व गोष्टी वारकर्यांना गौण वाटतात.

कर्मयोगाने वासनांचा क्षय होतो. ही वारी हा कर्मयोग समजून चालणाऱ्या या वारकऱ्यांच्या मनात वासना यायला काही प्रलोभनच नसतात. केवळ पांडुरंगाचे नाम आणि भजन. त्यांना कोणी वेदांत शिकवला नाही पण त्यांनी वेदांत आत्मसात केला. आहे त्या परिस्थितीत आनंदाने राहायचे. ईश्वरार्पण बुद्धी आणि प्रसाद बुद्धी यांना कोणी शिकवली नाही पण वारकरी ईश्वरार्पण बुद्धीने चालत असतात आणि जे मिळेल ते प्रसादबुद्धीने घेत असतात. ईश्वराच्या नामात आणि भजनात मन रंगले की वासना वर डोकं काढणार कशा? त्या आपोआपच नष्ट होतात. आणि चित्त शुद्ध होत जाते. त्या शुद्ध चित्ताने घेतलेल्या पांडुरंगाच्या दर्शनाने मन त्याच्यावरच एकाग्र होतं आणि खरा पांडुरंग साक्षात अवतरतो त्यांच्या हृदयात.

पोथीतली एक ओवी आठवली. महाराजांनी बापुनाला विठ्ठलाच्या रूपात दर्शन दिले. तेव्हा इतरांनीही महाराजांना तसे दर्शन देण्याची विनंती केली त्यावर महाराज म्हणाले

**ही दर्शन वस्तू खरी काय मिळे बाजारी |
बापूनासारखे मन आधी करा रे आपुले ||**

आपलेही मन असे निष्पाप व्हावे असे वाटत असेल तर एकदा तरी वारीला पंढरपूर ला जायचं या वारकऱ्यांसारखं.

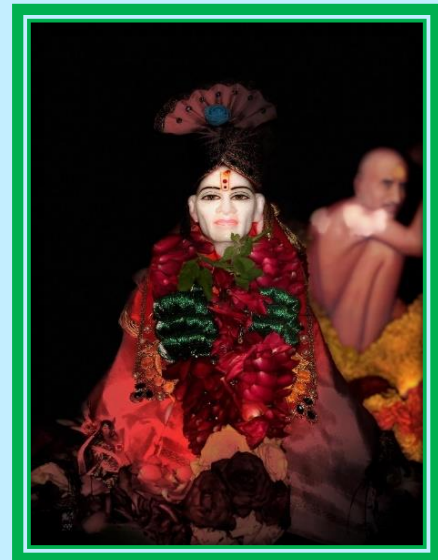

वारी म्हणजे नक्की काय हे अनुभवल्याशिवाय कळत नाही. उद्योगधंदे सोडून नुसतं चालत राहायचं याला काय अर्थ आहे असे म्हणणाऱ्या आजच्या प्रगत पिढीने एकदा तरी वारी करा म्हणजे हे नुसतं चालत राहणं काय असत ते कळेल.

एक दिवसाची वारी केली तर इतकं छान वाटलं तर आळंदी ते पंढरपूर, शेगाव ते पंढरपूर वारी केली तर काय आनंद असेल.

आणि म्हणूनच वाटतं 'वारी वारी जन्ममरणाते वारी'

Jai Gajanan!!!

आईने उचलले की कडेवर. तिथे कसलाही प्रतिकार करत नाही. हेच आपल्याला करायचं आहे. आहे ना आपली आई मग घाबरायचं कशाला. दुःख येणारच. बाळाला ताप येतोच...कधीतरी सर्दी होतेच. मग ते काय करतं? आई आई आई हाका मारतं. आई जे देईल ते औषध घेतं.

तसंच दुःखं आली की आईच्या नामाच्या औषधांचा डोस वाढवायचा. पण आई जसं ठेवेल तसं राहायचं. तक्रार न करता. कधी रडू आलं तर रडायचं तिच्या जवळ कधी रागवायचं ही. कारण आपण आपल्या आईवर रागावतोच ना कधीतरी!

**जैसे करशील तैसे करी परी दया असू दे अंतरी॥
देवा तुझ्या बळावरी दासगणूच्या साऱ्या उड्या॥5.6॥**

मलाही माऊलीने सगळीकडे जाऊन दिलं. अनेक ठिकाणी गेले. त्यांची साधना समजून घेतली, पण माऊलीला सोडूच शकले नाही. खरं तर माऊलीने मला सोडले नाही कारण कमतरता माझ्यात आहे. बाळाचं ध्येय हे आईच असतं. त्याची नजर आई फिरेल त्या दिशेने फिरत असते. आणि आईने कामं आटपून एकदाचं त्या बाळाला कडेवर घेतलं की बाळ तिच्या खांद्यावर विसावतं. तिच्याशी खेळतं. आपल्यालाही तसं करता यावं. माऊलीशिवाय लक्ष नकोच कुठे. पण सतत तिने आपल्याकडेच बघावं आणि इतर काही करू नये असा हट्ट मात्र नाही करायचा. आई कितीही लांब गेली तरी तिचं मन तर तिच्या बाळाकडे च असतं. आपल्या माऊलीचे ही असंच आहे. आपल्यासारखी कितीतरी कोटी बाळ आहेत तिची पण सगळ्यांवर तिचं लक्ष आहे तेव्हा सतत काहीतरी चमत्काराची अपेक्षा करणं बरोबर आहे का?

आई बाळाला खेळणं आणून देते, गाडी देते, बाहुली देते, भातुकली देते पण तरीही भूक लागली की बाळाला काही काही नको असतं हवी असते ती फक्त आई. आणि आईसुद्धा मग सगळी कामं सोडून येते त्या बाळाची भूक शमवायला. तसंच माऊलीने आपल्याला छान खेळणी दिली आहेत. आपला जोडीदार, मुलं घर, गाडी पण याचाही कधीतरी कंटाळा येतोच आणि अंती जेव्हा भूक लागेल ना तिच्या भेटीची, प्रेमाची तेव्हा मग 'माऊली' म्हणून आर्तितेने हाक मारली की ती लगेच धावून येईल आपली भूक

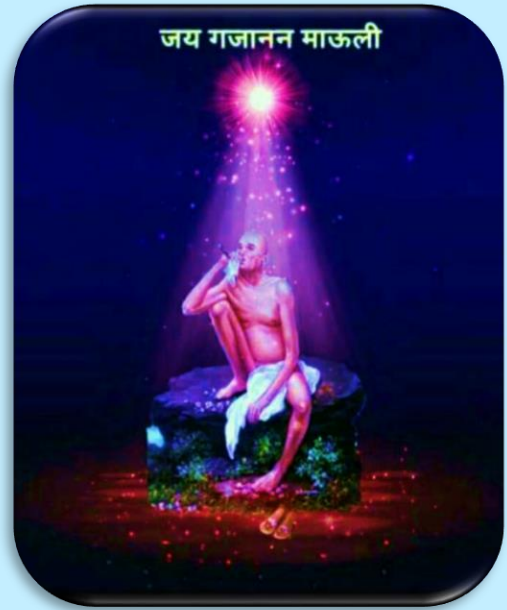
शमवायला आपल्याला तृप्त करायला. आपल्याला मुक्त करायला. म्हणून आपण बाळ होऊन राहायचं.

बंकटलाल 10व्या अध्यायात म्हणतो

आपण आहोत त्यांची बाळे | ते सारखे अवघ्यांना ॥58॥

बंकटलाल बाळ होऊ शकला आपण कधी होणार!

Jai Gajanan!

स्तुतीगान

Aarti Deshpande

रचण्यास्तव हे तव स्तुतीगान,
कथिले तुवाचि गुरु गजानन ॥
न्याहाळता तुजसि साश्रू नयन,
विरले विषम, निःशंक हे मन॥
आनंद विहग मम साधना ही,
आराधनेसही सीमा, वेस नाही ॥
गानातूनी ह्याचि तद्रुप होऊ दे,
तव चरणासी तन्मन विसावू दे॥

ॐ नमो भगवते गजाननाय ॥

श्री गजानन महाराजांच्या चरणावर पंचम पुष्प

Mandakini Patil (Mumbai)

जय गजानन! आजचे हे पंचम पूष बाबांच्या चरणी अर्पण करताना आनंद होत आहे.

आज आपण 11 व्या अध्यायातिल प्रसंग बघूया, महाराज बाळापूर या गावी दासनवमी साठी येतात, त्या वेळी त्यांच्या सोबत भास्कर पाटील, बाळाभाऊ, पितांबर, गणू, जगदेव, अशी भक्तमंडळी होती. तेथे गेले असता भास्कराला एक पिसाळलेला कुत्रा चावतो. सोबतची मंडळी सारे उपाय करतात, व मग डॉक्टरला बोलवावे असे ते ठरवतात, त्यावेळी भास्कर म्हणतो, "वैद्याची मला जरूरी नाही, माझा डॉक्टर तो तिथे आसनावर बसलाय त्याच्याकडे मला घेऊन चला".....केवढी हि श्रद्धा बाबांवर...

त्यावेळी बाबा म्हणतात, "हत्या, वैर, व ऋण हे कोणालाही चुकत नाही" त्याच प्रमाणे ते विचारतात कि तुझे आयुष्य सरले आहे तरी मी काय करावे ते सांग, ..."बोल आता झडकर । काय तुझा विचार । ऐसी कधी न येणार । पर्वणी ती जाण तुला ।".... हा जो भास्करांच्या आयुष्यातील क्षण आहे तो आपण साऱ्यांसाठी आहे हा आपल्याच बाबतीत घडत आहे, आणि बाबा जणू आपल्यालाच विचारीत आहेत असा विचार करा. आपण काय सांगू बरे त्यांना ? हाच तो क्षण

असतो जो आपल्या संपूर्ण आयुष्यात आपण भक्ती मार्गात चालताना आपली अंतःकरण शुध्दी किती झालीय हे समजण्याचा हा क्षण म्हणजेच ईच्छा स्वातंत्र्याचा म्हणूया (free will)

हा, जो क्षण असतो ना, या क्षणी जो 'अवधान' बाळगतो तो सद्गुरुकृपेने हि दुस्तर माया नदी सहज पार करून जातो.....

पण जो स्वतःचे डोके वापरतो तो नक्कीच फसतो. हिंदीत म्हणतात ना...खुद का दिमाग नही लगाना....एकदा का तुम्ही सद्गुरूंचे झालात कि संपूर्ण शरणागती स्वीकारून शांत स्वस्थ बसावे... तर आपले भास्कर पाटील यावर काय म्हणाले ? ते जे म्हणाले ते हृदयात प्रत्येक भक्ताने कोरून ठेवावे

" मी अजाण सर्वतोपरी । जे असेल अंतरीं । आपुल्या तेच करावे । लेकुराचे अवघे हित । माता एक ते जाणत । ऐसे ऐक्य अभंगात । श्रीतुकोबा बोलले । मी आपले लेकरू । म्हणून विनंती कश्यास करू । तू अवध्या ज्ञानाचा सागरु । सारे काही कळते तुला ।

हे ऐकल्यावर महाराजांना खूपच संतोष वाटला..... व त्यांनी त्यांना सायुज्य मुक्ती दिली..... त्याच साठी अध्यात्मात सतत सावध व अवधान देऊन रहावे.

असाच एक प्रसंग गुरुचरित्रात आला आहे तो म्हणजे 9 वा अध्याय, त्यात श्रीपाद श्री वल्लभ रोज गंगा स्नानाला जात असत. त्याच नदीच्या काठी एक रजक रोज वस्त्रे धुण्यास येत असे. रोज तो नेमाने महाराजांना त्रिवार साष्टांग नमन करीत असे. या रजका वर स्वामी खूप खुश होते. त्यांनी त्याला सुखाने रहा असा आशीर्वाद दिला होता. त्याने हि सुखाची चिंता सोडली व स्वामींचा (श्रीपाद श्री वल्लभ यांचा) अनन्य भक्त झाला. त्याने पुष्कळ दिवस स्वामींची सेवा केली. मठ झाडून, सडा टाकणे हे तो करीत असे.

या रजका ला मुक्ती मिळालीच असती, पण एक दिवस तो श्रीपादांना प्रणाम करित असताना त्याने त्या किनारी ऐका म्लेंच्छ राजाला पहिले व त्याच्या वैभवाला भुलून तो त्याची कामना मनात करू लागला. श्रीपादानी ते ओळखले व त्याला म्हणाले, तुझा बेदर नगरीत म्लेंच्छ राजाच्या वंशात जन्म होईल. या प्रसंगात ते म्हणतात, "तमोगुणाच्या वृत्तीचे राज्यपद भोगण्याची तुझी मनोमन ईच्छा आहे, त्यामुळे प्रथम इंद्रियांना शांत करावे, तृप्त करावे, त्याशिवाय मन निर्मळ होत नाही, त्या अपूर्ण वासना पूर्ण करण्या करिता तू पुन्हा जन्म घेशील...."

अश्या प्रकारे आपण जाणले कि मनातील विचार वा विचारांनी पण कर्म घडतेतर भास्कर पाटील बाबांना मला लवकर बरे करा असे न विनवता आपल्या आईवर सारा भार टाकून स्वस्थ बसतात व सायुज्य मुक्ती ला पात्र होतात....

याच प्रसंगात बाबा आपल्याला संचित प्रारब्ध व क्रीयमाण कर्माबद्दल सांगत आहेत ती जाणून घेऊया. संचिता पासून प्रेरणा उत्पन्न होते, प्रेरणेने क्रीयमाण, आणि क्रियमाण कर्मनि पुन्हा संचित, आणि या संचिताच्या अंशाने प्रारब्ध...

The united lodge of theosophists यांचे एक पुस्तक आहे Eternal verities for children (p. 107)

त्यातील या ओळी मला आठवत आहेत त्या आहेत,

Sow a thought, reap an act,
Sow an act, reap a habbit,
Sow a habbit, reap a character...
Sow a character, reap a destiny...

हे सारे समजून घेण्याआधी आपण कर्माचा सिद्धांत समजून घेऊया.

संचित, प्रारब्ध, क्रियमाण सोबतच, karma of nation, karma of state, तसेच karma of family पण असते. आपण कधी विचार केला का हो, आपण इतरत्र जन्म न घेता भारतासारख्या आध्यमिक वारसा असलेल्या देशात जन्म घेतला, त्यात हि महाराष्ट्रात व मराठी घरात. आपल्या अनंत जन्माचे पुण्य फळ म्हणून आपण भारतात जन्मलो. त्यातही महाराष्ट्रात जेथे अनेक संतांनी अवतार घेतला. आपण मराठी असल्यामुळे ती थोर ग्रंथसंपदा आपल्याला वाचता येतेय, नाही? कधी हा विचार केलात, हे सारे त्या कर्माच्या सिद्धांत नुसार घडत असते

आता आपण collective karma म्हणजे काय ते जाणून घेऊया, एकाच प्रकारची कर्मे केलेले व त्या कर्माचा विपाक करण्याकरता एकत्र एकाच कुटुंबात जन्मून त्या कर्माचा विपाक करावा लागतो.... म्हणजे आपली माता पिता, भाऊ, बहीण, आपण एकाच कुटुंबात (सारखेच प्रारब्ध असलेले) जन्माला येतो व प्रारब्ध भोग संपवतो. कधी कधी या भावंडांपैकी एखादा दत्तक जातो अगर नातेवाईकांकडे लहानाचा मोठा होतो, तर त्याचा अर्थ इतकाच की, त्याच्या प्रारब्ध कर्माचा विपाक त्या कुटुंबातच होऊ शकतो. त्याचे ऋणानुबंध त्या कुटुंबाशी कर्मनि जोडलेले असतात. तसेच जर एखाद्या कुटुंबातील सारे सदस्य एखाद्या समस्येने त्रस्त असतील तर 'तुमच्यामुळे मला हे भोगावे लागतेय' हे एखादा सदस्य म्हणू शकत नाही, कारण त्या साऱ्यांचेच प्रारब्ध सारखे असल्यामुळेच ते एकत्र आलेले असतात.....!! संचित, प्रारब्ध, क्रीयमाण समजून घ्यायचे झाल्यास या उदाहरणाने समजून घेऊया, धनुष्यातून सुटलेला बाण म्हणजे मनुष्याचे प्रारब्ध धनुष्या च्या प्रत्यंचेला लावलेला बाण म्हणजे आगम कर्म, व भात्यातील बाण संचित कर्म

या संचित कर्माच्या विपाकासाठी मनुष्याला पुन्हा पुन्हा या पृथ्वीतलावर यावेच लावते. बऱ्याच जणांना असे वाटते सारेच दैवाने घडत असते ... स्वप्रयत्न असे काही नसतेच. त्यासाठी आपण योगवसिष्ठात रामरायांना वसिष्ठानि जो उपदेश केला तो पाहू.....

" रामा प्रयत्न, पौरुष, उद्योग यांची दिशा कळण्यासाठी 'शास्त्र' हे दिपाप्रमाणे मार्गदर्शक असते. शास्त्रानुसार मनुष्य प्रयत्न करू लागला म्हणजे अनेक प्रकारचे अडथळे येतात, परंतु आपलेच पूर्वकर्म आड येत आहे, असा विचार करून आत्ताच्या शुभ कर्मनि तो दूर करण्याचा प्रयत्न करावा. त्याच्यावर पाय रोवून, ठासून उभे रहावे !!! त्यायोगे विरोध करण्याची त्याची शक्तीच कुंठित होऊन जाते.

" परं पौरुषमश्रीत्य दल्यैः दन्तान विचूर्णयन ।
शुभेन अशुभम उदूक्तम प्राक्तनं पौरुष जयेत ॥"

दातावर दात रगडून, सगळी शक्ती एकवटून प्रयत्न करावा आणि पूर्व कर्मांला आपल्या आजच्या शुभ कर्मनि जिंकवे.... या जन्मीच्या कर्मापुढे प्राक्तनाची काय किंमत ? ते नाहीसे होईपर्यंत मनुष्याने आपल्याकडून होईल तेवढा चांगला प्रयत्न करावा !!!! कालच्या दिवसाचे अजीर्ण आज लंघन केले असता नाहीसे होते. काल हातून घडलेल्या वाईट गोष्टीचे निराकरण आज प्रायश्चित्ताने करता येते, पूर्वीच्या अशुभ संस्कारांना आजच्या शुभ प्रयत्नाने पुसून टाकता येते, हे ध्यानात घेऊन नेहमी उत्साह व सद्बुद्धी धारण करून हा संसारसागर तरुन जावा. शक्तीमानपुरुष ज्याप्रमाणे लहान मुलाला कढ्यात ठेवतो, त्याप्रमाणे आपल्या पूर्वसंस्कारांवर नियमन ठेवावे.

मनुष्याने वेळ काढून सत्पुरुषांच्या सेवेत रहावे, युक्ती शोधून, बळ खर्च करून सिंह ज्याप्रमाणे पिंजऱ्यातून सुटून जातो त्याप्रमाणे 'हा देहरूपी पिंजरा नाशिवंत आहे, माझे स्वतःचे स्वरूप वेगळे आहे' याचे नित्य मनन करावे.....

आता तरी पटले ना Free Will आहे ना. प्रयत्न करीत रहा...तर सारे काही प्रारब्धावर अवलंबून नसते..

!!! जय गजानन !!!

प्रारब्धाचा हिशेब

Shared by Nitin Gokarn (Mumbai)

एक दिवस एक माणूस पूर्व सुचना न देता कामावर गेला नाही. मालकाला वाटलं ह्याचा जर पगार वाढवला तर हा काम मन लावून करेल. म्हणून पुढच्या वेळेस मालकाने पगारा व्यतिरीक्त त्याला पैसे वाढीव दिले. तो काही बोलला नाही, त्याने चुपचाप मिळालेले पैसे ठेवून दिले. काही महिन्यांनंतर परत तसच घडलं. तो पुर्वसुचना न देता गैरहजर राहीला. मालकाला त्याचा खूप राग आला आणि त्याने विचार केला कि, याचा पगार वाढवून काय फायदा झाला? हा काही सुधारणार नाही. पुढच्या वेळेस मालकाने त्याला वाढवलेला पगार कमी करून त्याच्या हाती पगार दिला. त्याने कुठलीही तक्रार न करता चुपचाप पगार घेतला. मालकाला खूप आश्चर्य वाटलं. अखेर न राहवून त्याने त्याला विचारलं, "मागच्या वेळेस तू गैरहजर राहीलास तरी तुझा पगार वाढवला. तेंव्हा सुद्धा तू काही बोलला नाहीस, आणि ह्या वेळेस सुद्धा तू न पूर्वसुचना गैरहजर राहीलास म्हणून तुझा वाढवलेला पगार कापला, तरीही तू काही बोलत नाही. असं का?" त्यावर त्याने दिलेलं उत्तर विचार मनाला भिडणारं होतं. तो म्हणला, "मालक पहिल्या वेळी मी गैरहजर राहीलो, त्यावेळी मला मुलगा झाला होता. तुम्ही माझा पगार वाढवलात तेंव्हा मी विचार केला, देवाने माझ्या मुलाचा पालनपोषणाचा हिस्सा पाठवला. दुस-यांदा जेंव्हा मी गैरहजर राहिलो तेंव्हा माझ्या आईचं निधन झाले होते आणि तुम्ही माझा वाढवलेला पगार कापलात. मी मनाशी विचार केला माझी आई तिचा वाटा तिच्या बरोबर घेऊन गेली. मग मी ह्या पगाराबद्दल चिंता का करू? ज्याची जबाबदारी खुद्द देवाने घेतली आहे."

तात्पर्य - जिवनांत काय मिळवलं आणि काय गमावलं असं जर कुणा विचारलं तर, बेशक सांगा, जे गमावलं तो माझा अविचार होता आणि जे कमावलं ती सद्गुरू कृपा होती. "खूप सुंदर नाते आहे माझ्यात व देवामध्ये. जास्त मी मागत नाही आणि कमी देव देत नाही" यालाच प्रारब्ध म्हणतात. जिवन सुंदर आहे, कष्ट करा व आनंदाने जगा.

॥ ॐ नमो भगवते गजाननाय ॥

दत्त दत्त वाचे वदावे

Madhuri Brahme-Deshpande (Nagpur)

सारेकाही देणारा तो दत्त. बारा वाजता अनाहुतपणे आगंतुक होऊन दारी भिक्षा मागण्यास येणारा तो दत्त. बाधा हरण करणारा तो दत्त. आद्यगुरु तो दत्त. स्मृतगामी तो दत्त. अंखड अविनाशी आत्मतत्व तो दत्त. अवधूत वेष परीधान करणारा तो दत्त. भक्तास भुक्ति मुक्ति प्रदान करणारा तो दत्त. शबर मातंग किरात म्लेंच्छ सामान्य असामान्य...सर्वास उपासनेला पावणारा तो दत्त...

अत्रिमुनीनां समजावणारा दत्त...ते म्हणतात मी एकाच रुपाचे ध्यान केले...अन आपण तिघेही...ब्रह्मा विष्णू महेश...हे त्रिदेव प्रकट झालात हे कसे...तेव्हा आम्ही तिघेही एकच परमात्मरूप अभेद आहोत...सृष्टी स्थिती प्रलय या त्रिगुणात्मक कार्याकरिता त्रैमूर्तिरूप धारण करणारा एकच देव असे स्पष्टीकरण दिले.

दत्त आश्रमात परशुराम जेव्हा आले...विनम्रे विनंती करावयास...माझी माता रेणुका सहगमन करतेय जमदग्नी तातांसोबत...तेव्हा तुम्ही विधी करण्या, सांगण्यास या...तर दत्त उदगारले असे -

दत्त म्हणे मी नेणे विधी | अथवा ठाव नसे उपाधी
मी अस्पृश्य अभाष्य आधी | न शिवे कधी धर्मति |
मी अबलासक्त अस्पृश्य | धर्माधर्मातीत अभाष्य |
असे पराधीन अवश्य | पश्य पश्य योगे मे |

-श्री दत्त महात्म्य-

असा हा दत्त...कधी तो ब्रम्हचारी कधी संसारी...कधी निरासक्त कधी अनघ आसक्त...कधी शांत त्रैमूर्ती, कधी क्रोधीष्ट, कधी शास्ता, तो कधी शासन करणारा तो, कधी विधीविधान जाणणारा, कधी निषीद्ध विधी करणारा, कधी संयमी, कधी असंयमी वर्तवणारा...

त्याचे रूप न जाणे कोणी, न पाहु शके कोणी...परीटावर प्रसन्नसे होऊन बादशहा बनवणारा...प्रखर भक्तराज

असुनही थोरल्या महाराजांनी आदेशाविणा लिखाण केले म्हणुन त्यांना दंडणारा...

तुझा होता अनुग्रह | कोण करील निग्रह |
अज्ञार्थ हा धर्मसंग्रह | सुज्ञ आग्रह धरील की |

--श्री टेबें स्वामी महाराज--

दत्ताची भक्ति किती वर्षापासाव चाललेली आहे, अजुनही होते आहे, पुढेही होत रहाणार...

कार्तवीर्ये केली स्मरणभक्ति | अलकनि वंदनभक्ति |
आयुराजाने दास्यभक्ति | सख्यभक्ति परशुरामे |
विष्णुदत्ते केले सेवन | यदूने केले अर्चन |
वेदधर्मे केले कीर्तन | दीपकें श्रवण दत्ताचे |
सर्वस्वात्मनिवेदन | कित्येक भक्तांनी करुन |
श्रीदत्ती तल्लीन होऊन | निर्वाणस्थान घेतले |

--श्री टेबें स्वामी महाराज--

नवविधा भक्ति केली ज्यांनी दत्ताची, त्या थोरांची ही वरील नावे. थोर प्रखर मोठे प्रसिद्धसे, भक्ति करणारे भक्तराज. भक्तिचे नऊ प्रकार, भागवतात वर्णिलेले. जसे ज्याला जमेन तसे करावे. हा /ही अस करतेय तर तसेच करावे, अस वाटुन मनात अस नव्हे. आपली भक्ति करण्याची ऐपत पाहुन, पात्रता ओळखुन, सदसद् विवेक बुद्धी जागृत करुन, सदगुण अंगीकारुन, जमेन तस करावे. दत्तमुर्ती भक्तिने प्रसन्न होणारी आहे...

दत्तमुर्ती सुंदर लोभस | कृतार्थ करते भक्तास |
पुरवते च त्यांची आस | आहेच दत्तात्रेय खास |

वर वर्णन केलेल्या एवढ्या भक्तराजां एवढी विलक्षण प्रखर भक्ति काही जमणार नाही आपणांस. मग काय अल्प स्वल्प नाम तेवढे घेवुया आपण. अन नामसंकिर्तन करुया. दत्त दत्त वाचे वदुया. साधे सोपे नाम घेवुया.

श्रीदत्तदत्त ऐसे वाचे वदावे | त्रैमूर्तिस भावे ची भजावे |
श्रद्धा हृदये सुमनें पुजावे | विनवणी ऐकुनी परिसावे |
अपत्यावरीं प्रसन्नसे व्हावें | पायधुलीचे मानस पुरवावे |

! दयाघन दत्तात्रेय प्रभुस भावभक्तिने नमन !

नमो योगीराज

Aarti Deshpande

नसे रुप काही, न आकार काही ।
नसे शस्त्रधारी, नसे धाम काही ॥
तथापि तू योगी पुरुष प्रकाशी ।
जितेंद्रिय ऐसा परेश महर्षी ॥
समस्त जनांचा, परो धर्म तूचि ।
जाणतो तयांचे अंतरंग तूचि ॥
तुला आळविता चैतन्य हृदयी ।
नमो योगीराज, तू शिवप्रदायी ॥

रमले तेथे अवघे तन मन ॥
सेवी दर्शनामृत जो ठेवा ।
युगे युगे तो कृतार्थ जीवा ॥

॥ ॐ नमो भगवते गजाननाय ॥

माझे मन तुझ्या नगरी

Aarti Deshpande

माझे मन तुझ्या नगरी ।
प्रगट जिथे तू कृपाधारी ॥
तव नाम रे भक्त संजीवन ।

॥ ॐ नमो भगवते गजाननाय ॥

Gajanan-Gunjan

Shri Datta Jayanti 2019

श्री दत्तात्रेय जयंती दर्शन

Shared by Various Devotees

Shri Narsoba Wadi

Shri Shegaon

Shri Karanja

Shri Ganagapur

!!! गण गण गणात् बोते !!!

आता वंदन दत्तात्रेया | पाव वेगे मजसी सदया | गजाननचरित्र गाया | प्रसादासह स्फूर्ती दे |
I bow to lord Dattatreya to inspire and bless me to share the sacred life teachings of Shri Gajanan Maharaj

- Shri Gajanan Vijay Granth: Chapter 1 - line 24

Jai Gajanan!

श्रद्धा सुमनें

Contributed by Gajanan-Gunjan Parivar

GAJANAN-GUNJAN QUESTION 1

Jai Gajanan! We all are quite well versed with Shri Gajanan Vijay granth. It has introduced us to the mission and pastimes of our shri Gajanan Mauli. Here is a question, which in my opinion is deceptively simple, based on that - What was or is the most important, primary and ultimate objective of our Gajanan Mauli's mission? - Answer in much details with relevant references from the pothi is expected. Jai Gajanan!

स्वाती मुळे (Gujrat):

पातुरकरांध्या घरा बाहेर उष्ट्या पत्रावळी वर चे अन्नाचे
कण वेचुन खाल्ले, अन्न हे परब्रह्म आहे असा संदेश दिला,
'अन्नं ब्रम्हेती' जय गजानन 🌸

Rohit Desai (NJ):

Be humble and devout

Maharaj's mission was to show the devotees the right path and right way to lead a life through devotion. One example from pothi is about the Patil brothers. Maharaj doesn't straight up punish them. Instead shows them their place and subtly shows them they are not as good as they think they are and instead makes them more humble and respectful rather than boastful selves.

Stay consistent in the devotion.

When a devotee, Tukaram got shot by a hunter, Tukaram continued his devotion to Maharaj for 14+ years and one fine day the bullet that was hurting him for so long just fell out.

Have firm faith regardless of discouragement from others

Gangabharati was suffering from Leprosy and was already in bad shape when he visited Shegaon for Maharaj's blessings. He was bold and confident in approaching Maharaj although people discouraged him on going near Maharaj. However, while everyone thought Maharaj was punishing him, he was actually blessing him which helped him get cured of his leprosy. After that he didn't just continue leading a good life, but continued being devoted and singing soulful bhajans.

To conclude, Maharaj's mission was to teach average man to lead a life of humility, devotion and firm faith and conviction in Him.

Today we still feel Him around us in various energy forms (Chaitanya).

शोभा वालावलकर:

(१) महाराज्यांना भक्त नैवेद्य म्हणून भरपुर जेवण देतात व खायला सांगतात . महाराज सर्व खातात पण काही ठेवत नाहीत आणि वमन करून लोकांना सांगतात, अति आग्रह करू नये ते चांगलं नाही. (२) जेव्हा कॉर्न कणसे भाजताना मधमाशा महाराजांना चावतात तेव्हा सगळे घाबरून निघून जातात. फक्त बंकटलाल जवळ येतो. तेव्हा महाराज सांगतात संकट समयी सर्व स्वार्थी भक्त पळून जातात, फक्त परमेश्वर मदत करतो. परमेश्वराची भक्ती करा तो मदत करेल. (३) महाराज नेहमी गण गण गणांत बोते असे म्हणायचे म्हणजे आपल्या हृदयामध्ये असलेल्या असिल्या शिवाची भक्ति करा. गण गण गणांत बोतेहा मंत्र आपल्याला सर्व जीवनभर मदत करेल. (४) महाराजानी ब्रह्मगिरीला बोध केला, अनुभवाशिवाय नुसते बोलणे साधूला शोभत नाही. (५) लक्ष्मणाला सांगितले कि, तुझ्या धनाचा लोभ मला नाही. पण परमार्थात खोटेपणा व दांभिकपणा यामुळे नुकसान होते.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

॥ कोटी कोटी आभार तुझे माझ्या सद्गुरुराया ॥

Aparna Joshi (Pune)

जननी चे रूप तुझे, माऊलीची माया
पितृ रूपी छत्र तुझे, शिरिधरी छाया
देऊनी जन्म मानवाचा, सुखी केली काया
कोटी कोटी आभार तुझे माझ्या सद्गुरुराया ॥ 🙏

बालपणीचे अंगण मज , दिले बागडा या
तरुणपणी सर्वसुख, संसार कराया
मुलेबाळे नाती-गोती, कोड कौतुक कराया
कोटी कोटी आभार तुझे माझ्या सद्गुरुराया ॥ 🙏

सर्व इंद्रियांनी केलेस युक्त, तुला अनुसराया
दिलीस बुद्धी आणि भक्ती, तुझे चिंतन कराया
केलीस कृपा, येऊनी माझ्या, मनी स्थिराया
कोटी कोटी आभार तुझे माझ्या सद्गुरुराया ॥ 🙏

मी तुझ्यात अनंतकाळी एकरूप व्हाया
तारतोस मज, देऊन हात, कुठे न बुडू द्याया
तूच घेशी सांभाळून, भवसागर पार कराया
कोटी कोटी आभार तुझे माझ्या सद्गुरुराया ॥ 🙏

मी अबोध बाळ असमर्थ, तुझे गीत गाया
तरी करिसी उपकार, ह्या वेड्या भक्ता सावराया
दिसतोस सदैव तूच सज्ज, मला उद्धराया
कोटी कोटी आभार तुझे माझ्या सद्गुरुराया ॥ 🙏

तूच कृपावंत आई गजानन, तूच स्वामीराया
क्षमा शांती मोक्ष दावी, अपर्णा लीन तुझ्या पाया
ठाऊक मज धावुनी येशील तूच उदरी धराया
कोटी कोटी आभार तुझे माझ्या सद्गुरुराया ॥
कोटी कोटी आभार तुझे माझ्या सद्गुरुराया ॥ 🙏

🙏 जय गजानन 🙏

॥ भगवद् गीताबोध ॥

Prachi Deshpande

भगवद् गीताबोध केला
अर्जुनाला सखा श्रीकृष्णाने
कुरुक्षेत्री पाहुन स्वकीयांसी
शस्त्र टाकिली जेव्हा अर्जुनाने

कर्म भक्ती ज्ञान ध्यानयोगाचे ज्ञान
अठरा अध्याय सामावले
गीता सर्वश्रेष्ठ ग्रंथ
हे त्रिकालाबाधित सत्य जाणावे

गीता पठण श्रवण करिता
पुण्य असे महान
गीता मनन आचरण
होई साधकाचे पापक्षालन

गीता म्हणजे ब्रह्मविद्येचे ज्ञान
गीता पारायण खुले मोक्षाचे दालन
गीता पूजनाचे पुण्य महान
जणू भागीरथीचे स्नान

पद्मपुराणात आहे हे सारे वर्णन
शंकरांनी पार्वतीसी कथिले गीतेचे मर्म
गीतेची महती घ्यावी जाणून
कलियुगातही गीता हाच श्रेष्ठ धर्म

🙏 जय गजानन 🙏

एकादशीचा कृष्णमोह

Madhuri Brahme-Deshpande (Nagpur)

श्रीज्ञानेश्वरी गीताई गीतारहस्य
सांगे भगवद्गीता चे कौतुक लई..
श्रीकृष्ण मुखवाणी हिंदू लोका
आर्शिवाद हो गीतामाऊली देई..

कितीतरी वर्षापासुनी वर्णीलेले
गीतामहात्म्य ठसलेले हृदयना..
म्हणुनी बोलभाषेतही म्हंटलेले
म्हणी, सुभाषित, श्लोक रचना..

रणांगणावर संभ्रमित अर्जुनास
बोधामृत चविष्ट दिधले कृष्णाने..
त्या निमित्ताने जनास उपदेश
देऊनी केले कृतार्थ अन शहाणे..

सांगेन लोकां मी युक्तीप्रयुक्तीने
माझी सांगीही ऐकोनी वाचोनी..
पथ पदावरी अग्रेसरहो चरैवती
बोले श्रीकृष्णदेवराया स्नेहानी..

व्यामोहाच्या जाळ्यात व्याकुळ
मनी काहुर ,भिती ,असुरथैमान..
काढोनी तेथोनी होऊनी कृपाळु
सात्विक प्रसादामृत करी प्रदान..

बोलचालीत गीता श्लोक बोले
आचरणात आणी,कोणी ऐके..
काही गीतार्थाची करी खटपट
वाची अंसख्य कौशल्ये कौतुके..

जीवनात गीतामाईची साऊली
शांती धीरता वीरता हे शिकवी..
सुख संयम संतोष समाधानही
गुणवत्ता आयुष्याची ही वाढवी..

कायावाचामनसाआत्महृदये

करोडो आदरती आचरे गीता..
कोणी ऐके वाचे सांगे बोलेही
जे हवे तेते देई,माय न मागता..

आज होई गीताजंयती साजरी
अठरा अध्याय मार्गदर्शक दिप..
ठिकठिकाणी होई मंत्रोच्चारण
उजळो जीवनपथ लखलखीत..

श्रीकृष्णदेवराया नमीतो रोज
तुज आम्ही सदा शरणागत रे..
भक्तवत्सले प्रतीपाळे विठ्ठले
आत्म्यास पायधुलीची आस रे..

भगवद्- गीताजंयती
८-१२-१९-रविवार

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ।
तदहं भक्त्युपहृतमश्रामि प्रयतात्मनः ॥
श्रीमद् भगवद् गीता (९.२६)

✽ If one offers Me with devotion and the purity of heart and soul, a leaf, a flower, a fruit or even water, I will accept it. ✽

✽🙏✽ Gita Jayanti is the auspicious day of the advent of Srimad Bhagavad Gita. The day on which Lord Krishna imparted the essence of Vedic knowledge to his dear devotee Arjuna and enlightened him about the ultimate goal of life. ✽🙏✽

! जय गजानन !

Important Days & Dates

SHRI GAJANAN GUNJAN CALENDAR 2020

(Singapore)

MONTH	DASHAMI	EKADASHI	DWADASHI
January	05 Jan (Sun)	06 Jan (Mon)	07 Jan (Tue)
	19 Jan (Sun)	20 Jan (Mon)	21 Jan (Tue)
February 	04 Feb (Tue)	05 Feb (Wed)	06 Feb (Thu)
	15 Feb (Sat) Shri Gajanan Maharaj Pragat Din		
	18 Feb (Tue)	19 Feb (Wed)	20 Feb (Thu)
March	05 Mar (Thu)	06 Mar (Fri)	07 Mar (Sat)
	18 Mar (Wed)	19, 20 Mar (Thu, Fri)	21 Mar (Sat)
April 	02 Apr (Thu) Shri Raam Navami		
	03 Apr (Fri)	04 Apr (Sat)	05 Apr (Sun)
	17 Apr (Fri)	18 Apr (Sat)	19 Apr (Sun)
	30 Apr (04:32 to midnight) Shri Guru Pushyamrut Yoga		
May	03 May (Sun)	04 May (Mon)	05 May (Tue)
	17 Apr (Sun)	18 Apr (Mon)	19 Apr (Tue)
	28 May (until 09:57) Shri Guru Pushyamrut Yoga		
June	01 Jun (Mon)	02 Jun (Tue)	03 Jun (Wed)
	16 Jun (Tue)	17 Jun (Wed)	18 Jun (Thu)
	30 Jun (Tue)	01 Jul (Wed)	02 Jul (Thu)
July 	05 Jul (Sun) Shri Guru Poornima		
	15 Jul (Wed)	16 Jul (Thu)	17 Jul (Fri)
	29 Jul (Wed)	30 Jul (Thu)	31 Jul (Fri)
August 	14 Aug (Fri)	15 Aug (Sat)	16 Aug (Sun)
	23 Aug (Sun) Shri Gajanan Maharaj Samadhi Din		
	28 Aug (Fri)	29 Aug (Sat)	30 Aug (Sun)
September	12 Sep (Sat)	13 Sep (Sun)	14 Sep (Mon)
	26 Sep (Sat)	27 Sep (Sun)	28 Sep (Mon)
October	12 Oct (Mon)	13 Oct (Tue)	14 Oct (Wed)
	26 Oct (Mon)	27 Oct (Tue)	28 Oct (Wed)
November	10 Nov (Tue)	11 Nov (Wed)	12 Nov (Thu)
	24 Nov (Tue)	25,26 Nov (Wed, Thu)	27 Nov (Fri)
December 	10 Dec (Thu)	11 Dec (Fri)	12 Dec (Sat)
	24 Dec (Thu)	25 Dec (Fri)	26 Dec (Sat)
	29 Dec (Tue) Shri Guru Dattatreya Jayanti		

<https://www.drikpanchang.com>

|| Jai Gajanan ||

Concluding Words

DEAR devotee brothers and sisters,

IT is our greatest pleasure to bring to you this special issue of our e-magazine, "Gajanan-Gunjan" commemorating the advent of Shri Gurudev Dattatreya. We are extremely delighted to present a wide variety of intellectual contributions. We wish to extend a big thanks to all the contributors.

PLEASE continue sending in your all - small or big – contributions, as and when you can, so that we can plan future issues in advance. Send in your **writings as well as suggestions for improvement if any, by e-mail to gajanangunjan@gmail.com** The idea is to improve, expand and enrich.

YOUR contributions may encompass one or more, but not limited to, of following topics:

- 1) Stories or articles related to Maharaj's life, Leelas and worship
- 2) Devotee's experiences
- 3) Thanksgiving for Mauli's help
- 4) Poems/ Songs/ Bhajans/ Prayers
- 5) Paintings/ Sketches/ Photos/ Rangoli pictures
- 6) Memorable Shegaon yatras
- 7) Devotees guide on Parayan, Shegaon visits, Japa, day-to-day dealings etc.
- 8) Memoirs on great devotees of Maharaj
- 9) Food offerings (recipes for Prasadam)
- 10) Various seva ideas and sevas offered
- 11) Articles, bhajans, prayers on Lord Rama, Mother Sita and their pastimes
- 12) Experiences with contemporary Saints and Avatars of Lord.

FINALLY, we wish to acknowledge gratefully the original sources of (internet, WhatsApp, published books, or otherwise) the various pictures and works used in this e-magazine.

Jai Gajanan!

"Anant Koti, Brahmand Nayak,
Maharajadhiraj, Yogeeraj,
Parambrahma, Satchitanand,
Bhakta Pratipalak,
Shegaon Nivasi,
Samartha SadGuru,
Shri Gajanan Maharaj Ki Jai!!!

